

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. maj 2014
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2014-0037-0076
Dok.: 1184089

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 29 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Karen Hækkerup

/

Cecilie Maarbjerg Qvist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 29 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Revision af reglerne om behandling af civile sager og syn og skøn, forhøjelse af beløbsgrænse for anke, indførelse af deltidsordning for dommere m.v., medieannoncering af tvangsauktioner, tvangsfuldbyrdelse af digitale lånedokumenter, skriftlig behandling af anke i straffesager med samstemmende påstande m.v.) (L 178) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad vil være de administrative, praktiske og retssikkerhedsmæssige konsekvenser, hvis man for at forebygge de såkaldte kredit-anker i stedet for som foreslået at give landsretterne kompetence til at afslå anke til landsretterne som andeninstans uanset sagens økonomiske værdi giver landsretterne kompetence til at pålægge den ankende part at foretage deponering som betingelse for sagens videre behandling?”

Svar:

1. Med lovforslaget foreslås det, at der indføres en adgang for landsretten til efter en indledende overordnet vurdering af sagen at afvise anke i en civil sag. Som det nærmere fremgår af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget, er der tale om en helt snæver adgang for landsretten til at afvise sager.

Formålet med forslaget er at undgå overflødige sager ved landsretterne. Forslaget tager således sigte på, at landsretten ikke skal bruge tid på sager, hvor der ikke er udsigt til, at behandling i landsretten vil få et andet udfald end i byretten. Forslaget skal samtidig modvirke, at en part trækker sagen i langdrag med en åbenbart overflødig anke til skade for den part, som har fået medhold i byretten.

2. En model med deponering som betingelse for anke vil ikke på samme måde som en afvisningsadgang være med til at sikre, at landsretterne ikke skal bruge tid på overflødige sager, idet en sådan model må antages at forudsætte, at hvis parten kan deponere, vil sagen skulle realitetsbehandles af landsretten, uanset at landsretten har vurderet, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten (og derfor har stillet krav om deponering). Dermed vil en model med deponering heller ikke modvirke, at en part kan trække sagen i langdrag med en åbenbart overflødig anke til skade for den part, som har fået medhold i byretten.

En model, hvorefter landsretterne under visse betingelser kan pålægge en part, som ønsker at anke, at foretage deponering som betingelse for, at sagen kan behandles ved landsretten, vil desuden betyde, at alene de, som har tilstrækkeligt disponible midler, eller har mulighed for f.eks. at stille en bankgaranti, vil have mulighed for at anke. Det må antages, at en del således ikke vil have mulighed for at foretage deponering og dermed ikke vil have mulighed for at anke.

Det vil efter Justitsministeriets opfattelse være betænkeligt, hvis anke i visse sager bliver betinget af, at den, som ønsker at anke, har råd til at foretage deponering. Samtidig vil en sådan model kunne opfattes således, at man kan betale for få en sag behandlet i to instanser.

Hvis deponering skal kunne ske ved f.eks. en bankgaranti, må det desuden antages, at den bank, som anmodes om at stille garantien, som betingelse herfor vil ønske at foretage en vurdering af udsigten til, at parten får medhold i ankesagen.

Modellen vil desuden medføre, at landsretten – som noget nyt – i en række sager skal træffe afgørelse om, hvorvidt der skal ske deponering uden nødvendigvis at medføre, at der er ankesager, som ikke skal behandles (modsat efter forslaget om afvisning).

3. En vurdering af konsekvenserne af at indføre en mulighed for, at landsretterne kan pålægge en part, som ønsker at anke, at foretage deponering som betingelse for, at sagen kan behandles ved landsretten, er således efter Justitsministeriets opfattelse forbundet med en række betænkeligheder, og der vil i givet fald være behov for grundige overvejelser om den nærmere udformning af en sådan ordning.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan en sådan model således ikke umiddelbart indføres som et alternativ til den foreslåede adgang for landsretterne til at afvise visse ankesager.

For så vidt angår en model, hvor det er byretten, som træffer afgørelse om deponering, eller hvor der indføres en mere generel bestemmelse om deponering, kan henvises til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 26 til lovforslaget.